

១. សមាសភាពសិក្សាស្រាវជ្រាវ

- ❖ លោក ហ៊ឹង ប៊ុនណាត អ្នកដឹកនាំការស្រាវជ្រាវ
- ❖ លោក យុត ឃឹម ជំនួយការដឹកនាំការស្រាវជ្រាវ
- ❖ លោក លី ជី ជំនួយការសិក្សាស្រាវជ្រាវ
- ❖ លោក ឡាច ចំរើន ជំនួយការសិក្សាស្រាវជ្រាវ

២. សមាសភាពចូលរួមផ្តល់យោបល់ និងខ្លឹមសារអត្ថបទ

- ❖ លោកពូ រស់ លឹម អ្នកដឹកនាំសហគមន៍កួយ ភូមិបង្កើនផល
- ❖ លោក ទន់ មាន អ្នកដឹកនាំសហគមន៍កួយ ភូមិត្រពាំងទន្ទឹម
- ❖ លោកពូ អ៊ុន រី អ្នកដឹកនាំសហគមន៍កួយ ភូមិចែក
- ❖ លោកអុំ ហ៊ុត សារី ចាស់ស្រុកនៅសហគមន៍កួយ ភូមិក្រាំងដូង
- ❖ លោកអុំ ទុយ ឆេង ចាស់ស្រុកនៅសហគមន៍កួយ ភូមិរំដេង

៣. តំណាងសហគមន៍ដែលបានចូលរួមផ្តល់យោបល់

- ❖ តំណាងសហគមន៍កួយ ភូមិភ្នាក់លើក
- ❖ តំណាងសហគមន៍កួយ ភូមិធ្មា
- ❖ តំណាងសហគមន៍កួយ ភូមិសំរោង
- ❖ តំណាងសហគមន៍កួយ ភូមិតស៊ូ
- ❖ តំណាងសហគមន៍កួយ ភូមិប្រើសក្តក
- ❖ តំណាងសហគមន៍កួយ ភូមិប្រមេរ
- ❖ តំណាងសហគមន៍កួយ ភូមិប៉ាលហាល

៤. ជំនួយការបកប្រែភាសាបរទេស

- ❖ ក្រុមការងារបច្ចេកទេស ភូមិអាស៊ី (ខេត្តកំពង់ធំ)
- ❖ លោក ហ៊ឹង ប៊ុនណាត

៥. សម្របសម្រួល និងចងក្រង

- ❖ លោក ហ៊ឹង ប៊ុនណាត

1.	សេចក្តីផ្តើម.....	3
-	បុព្វហេតុ.....	3
-	គោលបំណង.....	3
-	ខ្លឹមសារ.....	3
2.	ពាក្យតាមអក្សរ.....	4
-	អក្សរក.....	4-6
-	អក្សរខ.....	6
-	អក្សរគ.....	7-8
-	អក្សរឃ.....	8
-	អក្សរង.....	8
-	អក្សរច.....	9
-	អក្សរឆ.....	10
-	អក្សរជ.....	11-12
-	អក្សរឈ.....	13
-	អក្សរញ.....	13
-	អក្សរដ.....	14-15.
-	អក្សរត.....	15-21
-	អក្សរប.....	21-28
-	អក្សរព.....	28-30
-	អក្សរវ.....	30-32
-	អក្សរស.....	32-33
-	អក្សរអ.....	33-36

១. សេចក្តីផ្តើម

១.១. បុព្វហេតុ

អង្គការលើកស្ទួយវប្បធម៌ក្រុង តាមរយៈកម្មវិធីចំណេះដឹងនិងសហគមន៍ បានអនុវត្តគម្រោងស្តីពី “ការលើកកម្ពស់ភាសាដើមក្រុម និងភាពអង់អាចសហគមន៍” ក្រោមមូលនិធិពី VOICE។ គម្រោងបានសហការជាមួយអាជ្ញាធរ និងយុវជនជាជនជាតិក្រុងខេត្តព្រះវិហារ និងខេត្តកំពង់ធំ ព្រមទាំងខេត្តមួយចំនួនទៀតចាប់ពីខែមេសាឆ្នាំ២០២២ដល់ខែមេសាឆ្នាំ២០២៤។ បញ្ហាដែលបានរកឃើញ អង្គការលើកស្ទួយវប្បធម៌ក្រុងបានចងក្រងក្រុមការងារសហគមន៍ក្រុងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ចងក្រងភាសាក្រុងបុរាណ និងពាក្យក្រុងបច្ចុប្បន្ន។ អក្សរជនជាតិដើមភាគតិចក្រុងបានបាត់បង់ដោយនៅសល់តែរឿងនិទានតៗគ្នា។ ភាសាក្រុងត្រូវបានប្រមូលចងក្រងដើម្បីធ្វើជាសៀវភៅ វចនានុក្រម រក្សាទុកតាមអែប គេហទំព័រ និងប្រព័ន្ធសង្គម។ សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចក្រុងដែលស្ថិតក្នុងតំបន់ក្រុមហ៊ុនសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច និងសម្បទានវៃ បានបន្តសម្លេងរបស់ខ្លួនអំពីការប្រើប្រាស់សិទ្ធិតាមរយៈការនិយាយភាសាដើមអត្តសញ្ញាណត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ឡើងវិញដោយយុវជន។

គោលបំណង

១.២. ខ្លឹមសារ

អង្គការលើកស្ទួយវប្បធម៌ក្រុង (OPKC) បានពង្រឹងការនិយាយភាសាក្រុងឡើងវិញ ដោយផ្តើមចេញពីជនជាតិក្រុងខ្លួនឯងតាមរយៈក្រុមប្រពៃណី ក្រុមសហគមន៍ដែលបានចងក្រង និងសកម្មភាពផ្សារភ្ជាប់រវាងចាស់ទុំនិងយុវជន។ សហគមន៍ក្រុងបានទំនាក់ទំនងគ្នាជាភាសាក្រុងពីតំបន់មួយទៅតំបន់មួយតាមរយៈការផ្ទេរចំណេះដឹង និងទំនាក់ទំនងព័ត៌មានសង្គម។ ក្រុមសកម្មគិតគូរសហគមន៍(ATTGs)ត្រូវបានចងក្រងនៅតាមខេត្ត។ ក្រុមអប់រំយុវជនក្រុង(ETTGs) ត្រូវបានចងក្រងឡើងផ្ដោតលើសកម្មភាពចូលរួមចងក្រងភាសាក្រុង ការរៀនភាសាក្រុង និងការបង្រៀនភាសាក្រុង។

១.៣. គោលបំណង

គម្រោងមានគោលដៅ ដើម្បីលើកកម្ពស់ភាសាជនជាតិដើមភាគតិចក្រុង តាមរយៈវចនានុក្រមកម្មវិធីពហុភាសា និងការពង្រឹងភាពអង់អាចសហគមន៍ក្រុង អមដោយគោលបំណងរួមចំនួនពីរគឺ៖ ទីមួយ៖បង្កើនចំណេះដឹងពីភាពអង់អាចរបស់សហគមន៍ក្រុង តាមរយៈការពង្រឹងការភាពអង់អាចដល់សហគមន៍ក្រុង ក្នុងការកសាងបណ្តាញសកម្មដោយមានក្រុមការងារសហគមន៍ក្រុងធ្វើសកម្មភាពរួមគ្នា។ ទីពីរ៖ការពង្រឹងពហុភាសាជនជាតិក្រុងតាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយវចនានុក្រមពហុភាសាក្រុងតាមរយៈការចងក្រង

ពាក្យថ្មីនិងពាក្យពីបុរាណនិងធ្វើឲ្យមានតាមលំដាប់អក្ខរក្រមដាក់ក្នុងប្រព័ន្ធកម្មវិធីអនឡាញ និងការផ្សព្វផ្សាយវេចនានុក្រម និងអក្ខរក្រមក្នុងព័ត៌មានសង្គមឲ្យកាន់តែមានសម្លេង។

២. ពាក្យតាមអក្សរក្រម

តាសាក្ខយ	តាសខ្មែរ	តាសអង់គ្លេស	ខ្លឹមសារ និងការប្រែសម្រួល
អក្សរ ក			
កម ចៀង <i>(តំបន់អ្ន)</i> កោម ចៀង <i>(តំបន់អ្នើ)</i>	ទាក់ ឬចាប់ដំរី	Catch elephants	នៅតាមភូមិខ្លះ ជនជាតិក្រុយពីបុរាណ ត្រូវតែមានអ្នកចេះវិធី និងមានចំណេះដឹងខាងការទាក់ដំរីពីព្រៃយកទៅចិញ្ចឹមនៅស្រុក។ នៅមុនសម័យអាណានិគមបារាំង ជនជាតិក្រុយប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងការទាក់ដំរីសម្រាប់ជាកម្លាំងអ្នកសាងសង់វត្តអាវ៉ាម សាឡុំ ហារ ឬក្នុងក្នុងវត្ត ឬជិះដំរីជាមធ្យោបាយធ្វើដំណើរពីភូមិមួយទៅភូមិមួយទៀត ឬជិះដំរីទៅចូលរួមពិធីបុណ្យ។
	កូនចៅ	Descendant	សំដៅលើពាក្យដែលជនជាតិក្រុយ ប្រើនៅពេលដែលពួកគាត់និយាយទៅកាន់កូនចៅគាត់ ដោយពេលជារួមទៅលើកុមារកុមារី និងយុវជនក្នុងការបង្ហាញពីការស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ការផ្តល់ដំបូន្មាន ឬឲ្យយុវជននិងកុមារទាំងនោះចេះសាមគ្គីគ្នា។ ជាទូទៅចាស់ស្រុក ឬចាស់ទុំនិយាយទៅកាន់ក្មេងៗ ឬមនុស្សជំនាន់ក្រោយដោយបង្ហាញការផ្តល់សេចក្តីគោរព និងការអធ្យាស្រ័យនិស្ស័យកូនចៅ។
	ព្រៃកប់សព	Cemetery	ពាក្យនេះ សំដៅដល់ព្រៃកប់ខ្មោច ឬព្រៃស្នូសាន ដែលពីដើមឡើយជនជាតិក្រុយ នៅពេលដែលពួកគាត់បង្កើតភូមិមួយ ពួកគាត់ត្រូវរក្សាទុក
កោះ កូប			

កង្រៀម កា
(តំបន់អ្នំ)

ចំបូល កា
(តំបន់ត្រើ)

កម ឆ្មៅ
(តំបន់អ្នំ)

កម ក្លា
(តំបន់ត្រើ)

ទៅបំពុលត្រី

Go and poison fish

ចាប់សត្វខ្លា

Catch tigers

ព្រៃស្របតាមទំហំជាក់ស្តែង ឬទំហំត្រៀមទុកពង្រីកសម្រាប់សមាជិក ក្នុងភូមិដែលមរណៈកាល។ ពួកគាត់អនុវត្តការកប់សព ឬរំលាយសព នៅក្នុងព្រៃតែមួយ។ ជនជាតិភូមិរក្សាទំហំដីព្រៃកប់សពដោយគិតពី កំណើនអ្នកភូមិ និងការរីកភូមិទៅពេលអនាគត។ ជនជាតិភូមិប្រើ ប្រាស់ចំណេះដឹងប្រពៃណីរបស់ខ្លួនក្នុងការកប់សព ឬរំលាយសព ដោយរៀបចំកិច្ចតាមប្រពៃណី ហើយមានអ្នកភូមិចូលរួមជួយគ្នា។

ពាក្យនេះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយជនជាតិភូមិពីបុរាណ គឺសំដៅទៅ លើសកម្មភាពរបស់បុរសៗដែលមានកម្លាំង ហើយបានបបួលគ្នាទៅ រកផ្លែឈើ ឬផ្កាដើម្បីយកទៅបុក ឬដំឡូងនៅតាមមាត់អូរ ឬមាត់ ប្រឡាយដែលមានអន្លង់ទឹកជ្រៅ និងមានត្រីច្រើន។ ក្រោយពីការបុក ឬដំឡូង ពួកគាត់អូសចុះអូសឡើងក្នុងទឹកដើម្បីធ្វើឲ្យទឹកល្អក់ ហើយសារធាតុថ្នាំរលាយចូលទៅក្នុងទឹកអន្លង់ធ្វើឲ្យត្រីទាំងតូចទាំងធំ ពុល ប្រកាច់ ឬស្លាប់ ពេលនោះពួកគេងាយស្រួលក្នុងការចាប់ ឬត្រង យកត្រីបានងាយស្រួលហើយបន្ទាប់មកពួកគាត់ក៏យកទៅធ្វើជាម្ហូប អាហារ និងចែករំលែកដល់បងប្អូនក្នុងភូមិ។

ពាក្យនេះសំដៅលើសកម្មភាពព្រានព្រៃដែលចេះវិធី ឬក្បួនចាប់ខ្លា។ នៅពេលដែលសត្វខ្លាអុកឡុក ឬចូលភូមិ ជនជាតិភូមិពីបុរាណ បាន បបួលគ្នាធ្វើអង្គប្រជុំយកសត្វខ្លា ដោយប្រើប្រាស់ចំណេះដឹង និង ការសាមគ្គីគ្នា។ ពួកគាត់ធ្វើបែបនេះដើម្បីទប់ស្កាត់ការរាតត្បាតពីសត្វ ខ្លាដែលនឹងចូលភូមិធ្វើឲ្យអ្នកស្រុកខ្លាចរអារ ឬដើម្បីកុំឲ្យសត្វខ្លាស៊ីគោ

ស៊ីក្របីរបស់អ្នកស្រុក ឬកុំឲ្យមានការរំខានដល់អ្នកស្រុក ឬដើម្បីកុំអោយអ្នកស្រុកមានការភ័យខ្លាច។ ការចាប់សត្វខ្លាជានេះ ជាទូទៅនៅក្នុងភូមិគឺមានអ្នកចេះមន្តអាគម និងចេះក្បួនដាក់អន្ទាក់ ឬអង្កប់ខ្លា។ ក្រៅពីនេះ ពួកគាត់ត្រូវមានការប្រយ័ត្នក្នុងការយកសាច់ខ្លា ឬការរក្សាទុកឆ្អឹងសត្វខ្លាឲ្យមានសុវត្ថិភាព ដើម្បីកុំឲ្យមានការប្រែក្លាយជាព្រាយក្បាលខ្លា។

កោះ ជួស យ៉ាត់

ព្រៃអារក្ស
អ្នកតា

Spiritual forest

ពាក្យនេះ សំដៅលើព្រៃតំណាម ឬព្រៃចុងភូមិ ដែលជនជាតិភូមិពីមុនគ្រប់ទីកន្លែងកាលពីសម័យមុនតែងតែកសាងភូមិឋានហើយរក្សាព្រៃមួយកន្លែងធំគួរសមសម្រាប់ជាកន្លែងប្រតិភ្និកម្មវិធីឡើងអ្នកតាប្រចាំឆ្នាំ ឬសម្រាប់បន់ស្រន់ លាបំណន់ និងធ្វើកម្មវិធីសម្បូរជាដើម។ ព្រៃជួនតា គឺជាលំនៅសម្ងាត់មួយដែលមិនមានសមាជិកណាមួយទៅប៉ះពាល់បាន ពីព្រោះគេខ្លាចត្រង់ថា អ្នកតានៅព្រៃនោះមើលឃើញពួកគាត់ធ្វើអ្វីៗ តែពួកគាត់មិនអាចមើលឃើញអ្នកតាបានទេ។ ពួកគាត់ត្រូវសម្តែងការគោរពខ្លាំងបើខុសឆ្គងខ្លាំង អ្នកតាអាចយកជីវិត ឬធ្វើឲ្យមានបញ្ហាក្នុងភូមិជាដើម។

អក្សរ ខ

ខេល

ការវាយខែល

Khmer shielding

ពាក្យនេះសំដៅលើសកម្មភាពនៃការវាយខែលដែលជាក្បាច់គុណបង្ហាញពីសមត្ថភាព និងទេពកោសលក្នុងការសម្តែង និងភាពអត់ធ្មត់។ ក្បាច់គុណនេះជាកម្មវិធីប្រពៃណាមួយដែលជនជាតិភូមិសម្តែងក្នុងកម្មវិធីចែកឆ្នាំចាស់ចូលឆ្នាំថ្មី។ ក្បាច់គុណនេះ ពីដើមឡើយបង្កប់ទៅ

ដោយវេទមន្ត និងភាពស័កសិទ្ធិនៃឧសថបូរាណ ដែលការពារស្បែក មិនឲ្យឈឺក្នុងការសម្តែង។ នៅតំបន់ខ្លះគេសម្តែងបង្ហាញអំពីវិទ្ធិនៃការ ប្រើប្រាស់ថ្នាំស្តីក ការប្រើផ្ទាល់បូរាណ ឬការបង្ហាញពីសិល្បៈនៃក្បាច់ គុណ ដែលគេសម្តែងសាទរក្នុងពេលដង្ហែរផ្ការប្រាក់ចូលរត្តអាវាមក្នុង កម្មវិធីបុណ្យប្រពៃណី។

អក្សរ គ

គ្វាល ត្រៀម/ត្រួត

ឃ្លៀលក្របី ឬ ឃ្លាលគោ Tend cattle

ពាក្យនេះសំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិភូមិ កាលពីបុរាណមក ដល់បច្ចុប្បន្នតែងតែមានគោច្រើន ឬក្របីទាំងហ្វូង ហើយពួកគាត់បាន មើលថែរក្សាដោយដេញឲ្យទៅស៊ីស្មៅនៅវាល ឬព្រៃរបោះ ដែលជាទី តាំងរួមសម្រាប់កន្លែងចិញ្ចឹមគោ ឬក្របី។ ពួកគាត់តែងតែឃ្លាលនៅទី នោះជាប្រចាំ។ ជាទូទៅជនជាតិភូមិតែងតែរក្សាទុកព្រៃរបោះ ឬវាល យ៉ាងធំ ដែលមានត្រពាំង អូរ និងបឹងសម្រាប់ទឹកកន្លែងឃ្លាល និងកន្លែង មើលថែគោ ឬក្របី។

គីស ទ្រង

គោះអង្ក្រង ចាក់អង្ក្រង Collect sour red ant by cracking its nest and put them in a container

ពាក្យនេះ ត្រូវបានជនជាតិភូមិប្រើប្រាស់ក្នុងសកម្មភាព នៅពេល ដែលពួកគាត់ទៅចាក់អង្ក្រង ឬគាស់អង្ក្រងដើម្បីយកទៅធ្វើម្ហូបអាហារ ។ ភាគច្រើនគឺស្រ្តីទៅជាក្រុមដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ធ្វើដោយដៃ ដូចជាកន្រ្តក ជាល កញ្ជី ឬល្អី។ ពេលចាក់អង្ក្រងបាន ពួកគាត់គាស់ អង្ក្រងទៅក្នុងថាំង ឬធុងដែលមានទឹក។ នៅពេលបានអង្ក្រងច្រើនពួក គាត់ចែកគ្នាដើម្បីធ្វើអាហារបរិភោគ។

គំស ក្អក

គោះកង្កែប ឬ
ចាក់កង្កែបក្នុង
រំហែងដីប្រេះ

Find frogs in cracked
soil

ពាក្យនេះ ជនជាតិកូឡាប្រើប្រាស់ក្នុងពេលដែលពួកគាត់បបូលខ្លឹមទៅ
គាស់ដីនៅតាមត្រពាំងដែលប្រេះរំហែង បន្ទាប់ពីរឹងទឹកអស់។ នៅ
ពេលស្ថានភាពដីស្ងួតមានប្រហោង ឬប្រេះរំហែង ដែលមានកង្កែបរស់
នៅក្នុងនោះ ពួកគាត់ជួយគ្នាគាស់ដី រួចហើយពួកគាត់ចាប់យក
កង្កែបក្នុង ឬកង្កែបស្រូវបានយ៉ាងស្រួលដើម្បីយកទៅធ្វើម្ហូបអាហារ
តាមគ្រួសារ ឬចែកចាយផ្ទះជិតខាង។ សកម្មភាពនេះជាសកម្មភាព
ប្រពៃណីក្នុងការច្នៃប្រឌិតរកឃើញនូវវិធីថ្មី។

អក្សរ ឃ

ឃ្មុំមានម្ចាស់ ឬ

ឃ្មុំព្រៃមាន
ម្ចាស់

Domestic bees or
managed wild bees

ពាក្យនេះ សំដៅលើសត្វឃ្មុំដែលមានលក្ខណៈកាច សាហាវ មិនអាច
នរណាទៅក្បែរបាន។ វាជាឃ្មុំដែលជនជាតិកូឡាឲ្យជំនឿថាជាឃ្មុំ
លោកតា។ ឃ្មុំនេះបើមាននរណាធ្វើមិនល្អ ឬមានគំនិតមិនល្អ នៅពេល
នោះឃ្មុំនឹងទិចក្នុងពេលដែលពួកគាត់ចូលព្រៃ ហើយបើខុសតំណាម
នោះឃ្មុំនឹងទិចខ្លាំង។ បើមាននរណាយកឃ្មុំ នៅពេលដែលឃ្មុំនោះ
ដេញនឹង ហើយឃ្មុំនោះដេញរហូតដល់ផ្ទះ ហើយមានអ្នកខ្លះរត់ចូល
មុងដើម្បីសុវត្ថិភាពក៏មានដែរ។

អក្សរ ង

ងារ អែល

ជម្ងឺកាចសា
ហាវរឬជម្ងឺងា
រពាល

Malignant disease

ពាក្យនេះ ជនជាតិកូឡាប្រើសំដៅលើស្ថានភាពនៃជម្ងឺដ៏កាចសាហាវ ឬ
ក្នុងស្ថានភាពដ៏អាក្រក់លើសុខភាពសត្វ។ នៅពេលដែលសត្វពាហនៈ
ឬសត្វបក្សីក្នុងស្រុកបានស្លាប់រង្គាលនៅតាមផ្ទះ អ្នកស្រុកជនជាតិកូឡា
ហៅជម្ងឺនេះថា ងារវាយក។ ដូច្នេះដើម្បីការពារជម្ងឺទាំងនេះមិនឲ្យកើត

ឡើង អ្នកស្រុកមានជំនឿថាត្រូវតែសែនជូនជូនតា លាងគ្រោះចង្រៃ ដែលធ្វើក្នុងពេលពិធីឡើងអ្នកតា។

អក្សរ ប

ទាំ ឆ្លី ម៉ាញ់ ចែម
(តំបន់ភ្នំ)

ចាំបាញ់សត្វមក
ស៊ីផ្លែឈើ

Wait for shooting
animals or birds to
come and eat fruit

ទាំ ឆ្លី ម៉ាញ់ ចែម
(តំបន់អ្នំ)

ពាក្យនេះសំដៅលើ សកម្មភាពដែលជនជាតិកួយ ជាពិសេសបុរសៗ ដែលជាក្រុមព្រានព្រៃកាលពីបុរាណ (វចនានុក្រមសម្តេចសង្ឃ ជូនណាតហៅថាព្រានសត្វ (គ្រាមភាសាកួយ) ដែលចេះដឹងខាង របៀបបរបាញ់សត្វតាមប្រពៃណីដើម្បីបានសត្វ (ឈ្លូស ប្រើស រមាំង ខ្លឹង ខ្លា ជាដើម)។ គោលបំណងដើម្បីយកទៅធ្វើជាអាហារ និងចែក ចាយបងប្អូនក្នុងភូមិ ដើម្បីបានបរិភោគទាំងអស់គ្នា។ នៅពេលបាន សត្វ គឺព្រានសត្វផ្តុំស្នែង ឬផ្តុំអង្កប់ដើម្បីហៅកម្លាំងអ្នកស្រុកទៅយក សាច់ទុកហូបតាមផ្ទះ។

ចោះ ខ្លាច

យកម្រូម
ឬចោះម្រូម

Take Marom (stingless
bees) by piercing

ពាក្យនេះសំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិកួយ ជាប្រពៃណីគឺពួក គាត់មានគ្នាជាក្រុម ដោយបុរសៗនាំគ្នាទៅព្រៃឆ្ងាយពីភូមិ ដើម្បីទៅ ចោះម្រោមដែលមាននៅតាមរន្ធដើមឈើ។ ពួកគាត់ប្រើប្រាស់ចំណេះ ដឹង និងបច្ចេកទេសដើម្បីបានម្រោម ហើយយកទៅចម្រាញ់ យក ក្បាលទឹកទៅធ្វើជាឧសថ ឬបរិភោគជាមួយអាហារផ្សេងៗតាមរបៀប របស់ជនជាតិកួយពីបុរាណ។

ចេក វ៉ាវ គី

ថ្នាំវល្លីគុយ

Kui (vine) medicine

ពាក្យនេះសំដៅលើប្រភេទដើមឈើជាវល្លីគុយ ដែលជាទូទៅជនជាតិ កួយតែងតែឲ្យតម្លៃក្នុងការថែរក្សា ការការពារ និងការប្រើប្រាស់វល្លី

គុយនេះសម្រាប់ព្យាបាលជម្ងឺដែលពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថានភាពសុខភាពរបស់ស្រ្តី ដែលភាសាសាមញ្ញជនជាតិកូយហោះថា (ថ្នាំទាស់ទឹកដោះនៅពេលស្រ្តីកូនខ្ចី)។ ក្រៅពីនេះ គេអាចយកដើមវាស្វៀរទឹកដឹក ឬគ្រាំជាមួយស្រាសរជំនួយសសៃឲ្យដើរស្រួល ហើយគេក៏អាចហូបផ្លែវាដែលមានរសជាតិជូអែមទៀតផង។

អក្សរ ន

អ្នែង ម៉ែ

ជាពាក្យជេរ
ប្រមាថ

An insult

ពាក្យនេះសំដៅលើការជេរទៅលើនរណាម្នាក់ ដែលបានធ្វើឲ្យនរណាមួយខឹងសម្បា ហើយប្រតិកម្មទៅវិញដោយមុខខឹងហើយប្រើពាក្យនេះជាការជេរ ឬបណ្តាសារ ដោយប្រៀបធៀបទៅនឹងស្ថានភាពអ្នកស្តាប់ដែលហើមប៉ោង ហៀរខ្លាញ់ដូចគេយកទៅដុតចោល។ ពាក្យនេះ មានប្រើប្រាស់ដោយជនជាតិកូយនៅតាមតំបន់ខ្លះ មិនទូទៅទេ។

ហ្លែង ឡែត

ពាក្យនេះប្រើ
សំដៅលើទង្វើ
មិនពេញចិត្ត

Refer to bad
commitment of
someone.

ពាក្យនេះចាស់ៗកូយ ប្រើភាគច្រើនសំដៅលើទង្វើរបស់នរណាម្នាក់ដែលនិយាយស្តីមិនគប្បី និងមិនមានប្រយោជន៍ ដូច្នោះអ្នកស្តាប់ហាក់ដូចជាមិនពេញចិត្តហើយក៏ប្រើពាក្យនេះតែម្តង។

អក្សរ ង

ងា ម៉ិច ផ្កាល

ដឹកប្រទាល

Dig succulent plants

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិកូយ (ទាំងបុរស ទាំងស្រ្តី) ដឹកយកផ្កាលពីក្នុងព្រៃក្បែរភូមិ ឬឆ្ងាយពីភូមិដែលដុះក្នុងព្រៃធំៗ ការដឹកនេះ គេត្រូវទៅគ្នាច្រើនាក់ ដើម្បីការពារសុវត្ថិភាពពីសត្វ (ជ្រូកព្រៃ ខ្លា ជំរី...) ពីព្រោះជ្រូកក៏ឈ្នួលដីស៊ីផ្កាលនេះដែរ ហើយសត្វខ្លាគឺរកស៊ីជ្រូក

ជូក ញ៉ុក
(តំបន់ជ្រូក)
តាម ញ៉ុក
(តំបន់អ្នំ)

បុកម្ហូប

Make mixed sour fruit (Maju) with spicy dipping sauce

ព្រៃ។ ពួកគាត់ដឹកផ្លាស់នេះ គោលបំណងដើម្បីយកទៅបំពុលត្រីនៅតាមអូ ឬបឹងឲ្យពុលដើម្បីងាយស្រួលចាប់យកទៅធ្វើជាអាហារ។

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពរបស់ក្រុមស្រ្តី ឬក្រុមយុវជន ឬយុវនារីដែលឯកភាពគ្នាទៅរកផ្លែឈើជូរ ឬផ្លែណាមួយដែលហូបបាន ហើយរួមគ្នាបុកម្ហូរ រួចហូបជុំគ្នា ដោយបង្ហាញពីការសាមគ្គីគ្នា ក្នុងនោះអ្នកដឹកនាំការបុកម្ហូរគេដាក់ចំនួនផ្លែម្ចាស់ទៅតាមអាយុរបស់អ្នកបុកម្ហូរ។ នៅពេលហូបគេភ្ជាប់គ្នាអំពីការឈ្នះក្នុងការហូប តើនរណាអាចទ្រាំនឹងការហិរបាន។

ខៀវ តែ កា

ការទៅរុតត្រី

Fishing with Angrot (Khmer fishing gear)

ជាពាក្យដែលជនជាតិភូមិប្រើប្រាស់ក្នុងសកម្មភាពរុតត្រីនៅតាមត្រពាំង បឹងតូច អូរ ឬប្រឡាយ។ ការរុតត្រីធ្វើឡើងក្រោយពីពួកគាត់បានជួបជុំនិងឯកភាពគ្នានៅក្នុងភូមិ ហើយពួកគាត់មានសភាវៈសម្រាប់រុតទៅជាមួយផង និងមានវេចបាយ ឬដាក់អង្ករទៅដាំបាយ។ ក្នុងការរុតត្រីគឺតែងតែមានការប្លង់ស្លង់ ឬពោលពាក្យសុំម្ចាស់ព្រៃ ឬម្ចាស់ទឹកដើម្បីឲ្យបានត្រី និងសុំសេចក្តីសុខផងដែរ ដោយសារតែកន្លែងរុតត្រីជាទីតាំងដែលពួកគាត់មានជំនឿថាមានម្ចាស់ថែទាំមានត្រីរស់នៅកកកុញ និងមាតិកខូបប្រាំងផងដែរ។

ដី ស្រែ ដីស្រែ

(តំបន់ស្រែ)

ដីស្រែ ដីស្រែ

(តំបន់ស្រែ)

ទៅស្រែចម្ការ

Go to the farm or plantation

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពជាប្រពៃណីដែលជនជាតិភូមិ ទៅស្រែ ឬទៅចម្ការជាក្រុម ឬជាគ្រួសារសាច់ញាតិ។ ពួកគាត់មានស្រែ ចម្ការ ធំៗទៅតាមស្ថានភាពកម្លាំងអាចធ្វើបាន ដោយមានដីប្រើប្រាស់ដាំ ដំណាំស្រូវស្រែ ដីត្រៀមចម្ការវិលជុំ ដីទុកចិញ្ចឹមសត្វនៅរដូវវស្សា និង ដីត្រៀមចែកកូនៗ។ ក្នុងពេលវគ្គបង្កបង្កើនផល ការថែទាំ និងការ ប្រមូលផល ពួកគាត់ដេកនៅទីនោះជាក្រុមស្រែតំបន់ជាមួយគ្នា រហូត ដល់ពេលដឹកទិន្នផលស្រូវទៅដាក់ជង្រុកនៅផ្ទះ។

ដូក កាស៊ីម

(តំបន់ស្រែ)

ដូក កា សោម

(តំបន់ស្រែ)

ដូកកំពឹស

Shrimping (by using nets, traps, even handpicking)

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពជនជាតិភូមិ (ស្រ្តី) ជាប្រពៃណីទៅរក ត្រីតាមអូរ ប្រឡាយ និងត្រពាំងដែលមានទឹក និងមានត្រីរស់នៅ។ ពួក គាត់មានគ្នាជាក្រុម និងមានឈ្នាំង ដើម្បីដូកកំពឹសផង និងរកត្រីផង។ ត្រី ឬកំពឹសដែលរកបានពីការដូកនេះ គឺមានរស់ជាតិឆ្ងាញ់។

ចាប់កង្កែប

Catch frogs

ដី កោម ក្នុង

(តំបន់ស្រែ)

ដី កម ក្នុង

(តំបន់ស្រែ)

ពាក្យនេះសំដៅលើសកម្មភាព ដែលជនជាតិភូមិទាំងប្រុសទាំងស្រី ទាំងក្មេងទាំងចាស់ ប្រើប្រាស់វានៅក្នុងសកម្មភាពដែលពួកគាត់នាំគ្នា ទៅចាប់កង្កែប (កង្កែបហ៊ឹង កង្កែបត្រូក កង្កែបជ័រ និងកង្កែបកូបជាដើម) ។ ក្រោយពីមានភ្លៀងធ្លាក់មួយមេ ឬពីរមេយ៉ាងច្រើន ហើយមានទឹក នៅតាមថ្នក ឬតាមត្រពាំង តាមប្រឡាយ តាមអូរនៅដើមឆ្នាំ។ អ្នក

ស្រុកបានបបួលគ្នាក្នុងភូមិទៅរកចាប់កង្កែបនៅតាមទីតាំងដែលមានសម្លេងកង្កែបពេទ្រហ្នឹង អ៊ឹងកង។

អ្នកកា

ជញ្ជាត់ត្រី

Catch fish in shallow water

ពាក្យនេះ ប្រើនៅពេលដែលស្រ្តីជនជាតិភូមិទៅជញ្ជាត់ត្រីអូរនៅទីតាំងដែលមានទឹករាក់ ឬទឹកដែលបម្រុងនឹងរឹង ហើយនៅសល់ត្រីរស់នៅ ដោយសារតែនៅតាមទីតាំងដែលមានទឹកគឺសម្បូរទៅដោយស្លឹកឈើច្រើន។ ពួកគាត់ទៅដោយមានគ្នាច្រើនដើម្បីសុវត្ថិភាពពីមនុស្សនិងសត្វផ្សេងៗដែលចូលចិត្តរស់នៅតាមអូរដើម្បីចាប់សត្វជាចំណីផងដែរ។

អក្សរ ឈូ

ឈូសត្នោល

ការងារឈូ

Wood flattening and inscription

ឈូសល័ង

សឈើ ឬ

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពជនជាតិភូមិ (បុរសជាជាងឈើ) ដែលប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងក្នុងការងារឈូសសសេរធ្វើផ្ទះ ឈូសឈើធ្វើរទេះ ឬធ្វើដងចប ជ្រនីក ឬឈូសក្តារជាដើម។ ជនជាតិភូមិធ្វើដែកឈូសពីឈើ និងដែកហើយធ្វើសកម្មភាពឈូសសម្អាតវត្ថុទាំងនោះឲ្យស្អាត។

ឈូសកាតារ

សសេរ ឬក្តារ

អក្សរ ញា

ញាម រាល់ ឆ្កែវ

យំរាល់យប់

Cry every night

ពាក្យនេះ សំដៅលើក្មេងយំមិនបានបាត់នៅពេលយប់ ជាទូទៅក្មេងយំយប់ហើយមានលក្ខណៈស្រែកខ្លាំងៗ ល្ងមិនបាត់យំ ពេលខ្លះយំមិន

បានដេក ដោយមានអាការៈខុសប្លែកៗ។ ជនជាតិកួយមានជំនឿថា ក្មេងនោះខុសអ្វីមួយ ដូច្នោះគេត្រូវយកក្មេងនោះទៅស្ដោះផ្លុំ ឬទៅបូល ប្រណាក ឬបូលពងមាន់ ឬបញ្ចូលមេមត់ ឬបញ្ជាន់អារក្សដើម្បីរកមូល ហេតុ។ ក្រោយពីការរកឃើញមូលហេតុ ក្មេងនោះក៏ឈប់យំ ហើយ មានសភាពធម្មតាវិញ។

អក្សរ ន

ដាក់ ឡាយ

ដាក់លាយ/ទ្រូ

Fishing with Leay/Trou
(Khmer bamboo
fishing gear)

ជាពាក្យ ដែលជនជាតិកួយបានប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងក្នុងការរៀបចំទី តាំងសម្រាប់ដាក់លាយ ឬដាក់ទ្រូដើម្បីបានត្រឹមត្រូវ។ វាជាវិធីបូរណមួយ ដើម្បីបានត្រឹមត្រូវទៅធ្វើម្ហូបអាហារ។ ទីតាំងដាក់គឺស្ថិតនៅតាមអូរ ឬ ប្រឡាយដែលសំបូរទៅដោយត្រីឡើង ឬត្រីចុះ។ សកម្មភាពនេះ គឺធ្វើ នៅរដូវវស្សា និងរដូវរំហើយ នៅពេលដែលទឹកអូរស្រកទឹក។

ដាក់ អន្ទាក់

ដាក់អន្ទាក់

To trap

សំដៅដល់ សកម្មភាពដែលជនជាតិកួយដែលជាព្រានព្រៃយកសំភារៈ និងឧបករណ៍ទៅធ្វើអន្ទាក់យកសត្វព្រៃដូចជាសត្វជ្រូកព្រៃ ប្រើស រមាំង ក្ដាន់ ខ្លាំងជាដើម។ ដោយប្រើវិធីឧបកិច្ចស្លឹក និងកូកព្រៃ ដើម្បីសុំសត្វកំបាក់កំបែកយកទៅធ្វើជាអាហារ និងចែកអ្នកស្រុកបាន ហូបដូចគ្នា។

ដុន ឆ្នៀ

ផ្ទះចាស់

Old fashion house

ពាក្យនេះ សំដៅលើផ្ទះចាស់ នៅតំបន់ខ្លះ ជនជាតិកួយនៅពេលមាន គួរស្រករគឺពួកគាត់ចាប់ផ្ដើមសាងសង់ផ្ទះមួយខ្នងតូចសម្រាប់ជាទី ជម្រកក្នុងគ្រួសារ ហើយបន្ទាប់មកគ្រួសារនោះមានកូនច្រើនឡើងៗ

(កាលពីដើមគ្រួសារនិមួយៗមានកូនយ៉ាងតិច៥នាក់) និងបានចាប់ផ្តើមអារឈើគ្រឿងផ្ទះដោយមានអ្នកស្រុកជួយផងដែរ។

ដុន តាយ
(តំបន់ភ្នំ)
ដុន តៃ
(តំបន់អូរ)

ផ្ទះថ្មី
ឬផ្ទះម៉ូតថ្មី

New fashion house

ពាក្យនេះ សំដៅលើផ្ទះដែលសាងសង់ថ្មី ឬម៉ូតថ្មីសម្រាប់គ្រួសារដែលធូធារហើយ ជាទូទៅ ពីដើមជនជាតិកួយ នៅពេលសាងផ្ទះគឺពួកគាត់ចេះជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយជួយទ្រង់ទ្រាយធំគឺការផ្គុំផ្ទះចំណាយពេលមួយថ្ងៃ និងលើកផ្ទះចំណាយពេលមួយថ្ងៃ ពេលល្ងាចពួកគាត់ចាប់ផ្តើមសែនព្រេនយកថ្ងៃឡើងនៅលើផ្ទះផ្ទះ ដោយមានពិធីសាសនា និងកម្មវិធីកំសាន្ត។

ដុន យាវ ដួស

ខ្ទមអ្នកតា

Spirit houses

ពាក្យនេះ សំដៅលើទីតាំងដែលមានខ្ទមប្រក់ស្បូវ ឬស្លឹកហើយមានរូបសំណាកអ្នកតា ជាមួយសំភារៈជាគ្រឿងការពាររបស់អ្នកតាចាស់ស្រុក។ ខ្ទមអ្នកតាជាទីតាំងសក្ការៈរបស់ជនជាតិកួយ

អក្សរ ត

តាម ញាត់

បុកម្ហូប

Eat pickles

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពរបស់ក្រុមស្ត្រី ឬយុវជនដែលឯកភាពគ្នាទៅរកផ្លែជូរ ឬផ្លែណាមួយដែលហូបបាន ហើយរួមគ្នាបុកម្ហូប រួចហូបជុំគ្នា បង្ហាញពីការសាមគ្គីគ្នា ក្នុងនោះអ្នកដឹកនាំការបុកម្ហូរគេដាក់ចំនួន

ត្រី អែល កា

អង្កុយចាំចាប់ ឬ កាប់ត្រីតាមអូរ

Catching and cutting fish in stream

ផ្លែម្ទេសទៅតាមអាយុរបស់អ្នកបុកម្ទេស។ នៅពេលហូបគេភ្ជាប់គ្នាអំពី ការឈ្នះក្នុងការហូប។

ពាក្យនេះ សំដៅវិធីមួយ ដែលជនជាតិភូមិព្រៃប្រាណតែងតែនាំគ្នាទៅ អងចាប់ត្រី ឬកាប់ត្រី ឬដួសត្រីតាមអូរ ឬប្រឡាយ ដោយពួកគាត់ រៀបចំជាសម្រះ និងបិតមុខទឹករួចទុកមុខទឹកឲ្យត្រូវតំបុះរត់ឡើង។

តាម ព័ស ឆ្នើង

បុកអំបិលល្ង

Make sesame salt

ពាក្យនេះ ភាគច្រើនស្រ្តីសំដៅលើជនជាតិភូមិព្រៃ (ស្រ្តី) តែងតែបុកអំបិល ល្ង ដើម្បីបរិភោគក្នុងគ្រួសារ និងរក្សាទុកបានយូរ ដែលពួកគាត់អាច វេចខ្ចប់ទៅព្រៃសម្រាប់បរិភោគជាមួយនិងបន្លែព្រៃនៅពេលពួកគាត់ សម្រាកព្រៃ ដោយមានភាពងាយស្រួលហូបអាហារតាមព្រៃ ឬទៅ ចម្ការ ឬតាមស្រែ។

តាម ត្រៀ

បេះឬបោចផ្សិត

Pick up mushroom

ពាក្យនេះ ជនជាតិភូមិព្រៃប្រើប្រាស់ជាទូទៅក្នុងសកម្មភាពប្រមូលផ្តុំគ្នា ទៅបេះផ្សិត ឬទៅរកផ្សិត។ ជាទូទៅគាត់ទៅរកផ្សិតជាក្រុម ដោយម មានឧបករណ៍ប្រើប្រាស់បែបប្រពៃណី។ ពេលខ្លះពួកគាត់វេចខ្ចប់នឹង ស្លឹកខ្ពង ឬស្លឹកត្បែង ឬជាល ឬកញ្ជើរដែលយកទៅពីផ្ទះ។ នៅពេល បានផ្សិតពួកគាត់អាចលក់ និងទុកហូបក្នុងគ្រួសារ និងអាចចែកចាយ ទៅដល់សាច់ញាតិក្នុងភូមិផងដែរ។

តាក់ ឆ្លី តិ
(តំបន់ភ្នំ)
តាក់ ឆ្លី តិ
(តំបន់អ្នំ)

បេះផ្លែគុយ

Pick up Kui (Khmer wild fruit)

ពាក្យនេះ ជនជាតិកួយប្រើប្រាស់ក្នុងរដូវខែពិសាខដែលនៅតាមព្រៃឆ្ងាយពីភូមិ ពួកគាត់បបួលគ្នាទៅរកផ្លែគុយដោយប្រើសមត្ថភាពក្នុងការឡើងបេះផ្លែគុយបាន។ ជាទូទៅជនជាតិកួយបេះផ្លែគុយយកទៅបរិភោគជាផ្លែឈើផ្អែមទូទាំងភូមិ ឬជាក្រុមដែលពួកគាត់មានជំនឿថាជាផ្លែឈើឧសថ ។ ក្រៅពីនេះពួកគាត់អាចលក់បានជាប្រាក់ចំណូលដើម្បីទិញគ្រឿងទេសសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ជីវភាពគ្រួសារ។

តាក់ ឆ្លី ឡង
(តំបន់ភ្នំ)
តាក់ ឆ្លី ល័ង
(តំបន់អ្នំ)

បេះផ្លែព្រីង

Pick up jambolan plum (Pring)

ជនជាតិកួយ តែងតែបបួលគ្នាទៅបេះផ្លែព្រីងដែលមាននៅតាមវាលស្រែ ឬព្រៃបោះ ឬព្រៃស្រោង ពួកគាត់ទៅជាក្រុម មានបុរសៗជាអ្នកឡើងដើមអង្រួនផ្លែឲ្យជ្រុះ ដើម្បីអ្នកផ្សេងទៀតជាអ្នកចាំរើសនៅខាងក្រោមដើម ពួកគាត់រើសផ្លែព្រីង ហើយយកទៅហូបនៅភូមិ និងចែកចាយដល់អ្នកផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងភូមិដើម្បីហូបកំសាន្ត និងហូបផងពិភាក្សាគ្នាផងដែរ។

តំបូរ កា

វេចត្រីខ្ទប់

Make fish dish (Khnap)

សំដៅលើម្ហូបមួយបែបមានរសជាតិឆ្ងាញ់ ដែលជនជាតិកួយទាំងបុរសទាំងស្រ្តី តែងតែយកត្រីចង្វារពីអូ ប្រឡាយ ឬត្រពាំងមកលាយផ្សំជាមួយគ្រឿងទេសផ្សេងៗ ដោយវេចខ្ទប់ជាមួយស្លឹកឈើពីព្រៃដែលមានទ្រង់ទ្រាយធំ (ខ្លុង មមាំង ត្រសើម អាឡោក រលាយ ត្បែង....) យកទៅអាំងនឹងភ្លើង បន្ទាប់យកទៅហូបជុំគ្នា ឬចែកគ្នាហូប។

ត្បូង ក្អាត

បបក់កង្កែប

Fish frogs with rods

ពាក្យនេះ ជនជាតិកួយជាបុរស ឬយុវជនតែងប្រើប្រាស់ជាក្រុមនៅក្នុង ការទៅបបក់កង្កែបនៅតាមត្រពាំង ឬស្រះក្នុងព្រៃ ដោយប្រើប្រាស់ដៃ ឬស្បី ឬកូនឈើជាដង ដាក់នុយជាស្បែកកង្កែបរួចបោះចូលក្នុងទឹក ត្រពាំងដោយសញ្ញាផ្សេងៗឲ្យកង្កែបដេញលេប។ នៅពេលដែល កង្កែបលេបចូលហើយគេវាត់ឈើ ឬឬស្បីទៅក្រោយដោយជាមួយនឹង កង្កែប។ ការបបក់ជាវិធីសាស្ត្រមួយដែលជនជាតិកួយប្រើប្រាស់ដើម្បី ឲ្យបានកង្កែបក្នុងច្រើនយកទៅជាអាហារ។

តាក ឡា ប្រិច

បេះស្លឹកប្រិច

Forage for edible leaves (Prich)

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិកួយ (ប្រុស ស្រី) នាំគ្នា ទាំងហ្វូងទៅរក និងបេះស្លឹកប្រិចនៅតាមព្រៃដែលនៅឆ្ងាយពីភូមិ ប្រមាណ១០គីឡូ អាស្រ័យទៅតាមស្ថានភាពភូមិនៅតាមតំបន់។ ដើម ប្រិចមានដុះតាមតំបន់ព្រៃ ឬស្ថានភាពដីដែលមានទីទួល និងមានដំបូ ក។ អ្នកបេះស្លឹកប្រិចត្រូវមានទឹក បាយ និងម្ហូបទៅជាមួយ ឬក៏មាន សត្វឆ្កែទៅអមដើម្បីការពារសុវត្ថិភាពតាមដងព្រៃ។ គេអាចយកប្រិច ធ្វើជាអាហារ ចែកគ្នាហូប និងលក់បានជាថវិកាផ្គត់ផ្គង់ជីវភាពផងដែរ។

តាក ឡា អក ខ្នក់

បេះស្លឹកអកខ្នក់

Forage for edible leaves (Orkhatuk)

ពាក្យនេះសំដៅលើ សកម្មភាពដែលជនជាតិកួយក្នុងសហគមន៍ទៅ បេះត្រួយអកខ្នក់យកទៅធ្វើជាបន្លែ ឬស្លម្ហូបដែលមានរសជាតិឆ្ងាញ បែបធម្មជាតិ ហើយជាបន្លែឧសថផងដែរ។ អ្នកបេះស្លឹកអកខ្នក់អាច ទៅបេះគ្នា២នាក់ ឬគ្នាជាក្រុម ដោយពួកគាត់អាចបេះបានគ្រប់រដូវ ជា ពិសេសរដូវស្លឹកឈើលាស់ ក្រោយពីភ្លើងខេះរោល។

តារាង ទ្បា ច្រើស

បេះស្លឹកច្រើស

Forage for edible leaves (Jres)

ពាក្យនេះសំដៅលើ សកម្មភាពដែលជនជាតិកួយក្នុងសហគមន៍ទៅ បេះស្លឹកច្រើសទើបលាស់ខ្លី យកទៅធ្វើជាបន្លែ ឬស្លកកូរ ឬស្លប្រហើរ បានដែលមានរសជាតិឆ្ងាញ់បែបធម្មជាតិ ហើយជាបន្លែឧសថផងដែរ។ អ្នកបេះស្លឹកច្រើសអាចទៅបេះគ្នា២នាក់ ឬគ្នាជាក្រុម ដោយពួកគាត់អាចបេះបានគ្រប់រដូវ ជាពិសេសរដូវស្លឹកឈើលាស់ ក្រោយពីភ្លើងឆេះរោល។

តារាង ទ្បា ចីង

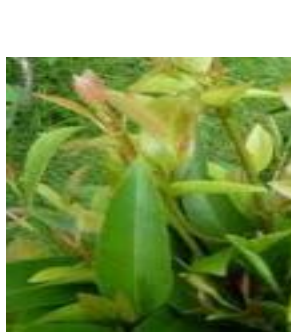

បេះស្លឹករាំង

Forage for edible leaves (Raing)

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពការបេះស្លឹករាំង ដែលជនជាតិកួយ (ស្រ្តី) នាំគ្នាទៅបេះដែលមានដុះនៅតាមមាត់អូរ ឬមាត់ប្រឡាយ។ ពួកគាត់បេះអមក្នុងសកម្មភាពដងទឹក ឬទៅរកអុសជាដើម។

តារាង ទ្បា ទ្រូង

បេះស្លឹកម្លូត្រូង

Forage for edible sour leaves (Tramoung)

ពាក្យនេះសំដៅលើសកម្មភាព ដែលជនជាតិកួយប្រើប្រាស់នៅពេលដែលពួកគាត់ទៅបេះស្លឹកទ្រូង ដើម្បីយកទៅស្លម្លូត្រៀង នៅពេលដែលពួកគាត់បានសាច់ពីព្រៃ ហើយពួកគាត់ជួបជុំគ្នាហូបរួមគ្នា មានកម្មវិធីសប្បាយបង្កើនសាមគ្គីភាព។

តាក់ ឡា ស្មៅញ

បេះស្លឹកម្លូរផ្ទឹង

Forage for edible sour leaves (Thnoeng)

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពស្រ្តីជនជាតិកួយទៅបេះស្លឹកផ្ទឹងដើម្បីធ្វើជាម្ហូរសម្រាប់ស្លូហូបនៅពេលពួកគាត់បានសាច់ពីព្រៃ។

តាក់ ត្រៀ ខោក

បេះផ្សិតក្លោក

Pick up Kangork mushroom

ពាក្យនេះសំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិកួយ (ស្រ្តី) នាំគ្នាទៅបេះផ្សិតក្លោកដែលមានដុះនៅតាមវាលដែលមានព្រៃ និងនៅមាត់ព្រៃ។ ផ្សិតនេះបានធ្វើឲ្យជនជាតិកួយសប្បាយចិត្ត និងបង្កើនសាមគ្គីភាពដែលអាចធ្វើឲ្យពួកគាត់យកបន្លែទៅធ្វើម្ហូប និងអាចលក់បានប្រាក់ចំណូល។

ត្រម បែក

ដើមថ្នាំ

Medicinal plants

ពាក្យនេះសំដៅលើប្រភេទដើមឈើដែលជនជាតិកួយកំណត់សំគាល់ថាជាប្រភេទដើមឈើឧសថបូរាណ ដែលជនជាតិកួយតែងតែមានជំនឿលើដើមឈើដែលមានភាពស័ក្តិសិទ្ធក្នុងការព្យាបាលជម្ងឺផ្សេងៗ។

តើល ក្នុង តាក

ទូលអាចម៍ដែក

Arch Dek hill

ពាក្យនេះ សំដៅដល់ទីតាំង ឬដីព្រៃដែលមានស្ថានីយស្នដៃកពីបូរាណដែលជនជាតិកួយពីបូរាណបានយកទីតាំងទូល ឬដីខ្ពស់ដើម្បីបង្កើតកន្លែងស្នដៃក ឬសន្តងស្នដៃក។ ជនជាតិកួយដែលមានចំណេះដឹងខាងស្នដៃ

ត្រពាំង អែល កា

ត្រពាំងចាប់ត្រី

Natural pong for fishing

ដែកបានអនុវត្តជំនាញ និងចំណេះដឹងមន្តអាគមដើម្បីផលិតដែក ពិសេសនេះបានសម្រាប់ប្រើប្រាស់។

ជនជាតិកួយ កំណត់ និងរក្សាត្រពាំងដែលមានត្រីច្រើនទុក ដល់ពេល ទឹករឹងអស់ នៅទឹកតិចពេលនោះពួកគាត់ចុះបាចទឹកចេញរួចចាប់ត្រី ក្នុងត្រពាំងតែម្តង។

តូម អូម

វិចអន្សម

Make Nom Ansom (sticky rice cake)

សំដៅដល់សកម្មភាពនៃការវេចអក្សម ដែលជនជាតិកួយវេចអក្សម មជ្រូក អក្សរក្បង អន្សមចេក អក្សមគម ឬអក្សមត្នោតនៅក្នុងកម្មវិធី បុណ្យភូមិ កម្មវិធីឡើងអ្នកតា កម្មវិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬកម្មវិធីសេន ព្រេនជាដើម។

តាក់ ញ៉ាត សណ្តាន

បេះម្លូសណ្តាន់

Pick up Sandan (for sour soup)

ពាក្យនេះសំដៅលើជនជាតិកួយតែងតែបេះផ្លែសណ្តាន់នៅពេលពួកគេមានកម្មវិធីប្រពៃណី។

អក្សរ ប

ម៉ែម ម៉ែក ក្រាស

បំពាក់កង្កែន

Use smoke to catch Kanghen (striped squirrel)

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពដែលបុរសជាជនជាតិកួយជាប្រពៃណី តែងតែនាំគ្នាទៅរកកង្កែនតាមព្រៃ ឬតាមវាល ក្រោយពីភ្លៀងធ្លាក់ មួយមេរ ដោយពួកគាត់ប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងដើម្បីបានសត្វកង្កែនយក ទៅធ្វើជាអាហារ ហើយពួកគាត់បានចែករំលែកគ្នាបរិភោគតាមផ្ទះផង ដែរ។

ម៉ែម ម៉ែរល ត្រកូត
(តំបន់ភ្នំ)

ម៉ែម ម៉ែរល ត្រកូត
(តំបន់អ្នំ)

ដឹកពងត្រកូត

Dig for monitor lizard eggs

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិកួយ (បុរសពេញវ័យ) ប្រើ ប្រាស់ចំណេះដឹងប្រពៃណីក្នុងការរកសត្វព្រៃ។ បុរសជាជនជាតិកួយ ដែលមានការយល់ដឹងពីប្រពៃណីសត្វត្រកូត និងការបន្តពូជរបស់សត្វ នេះ ហើយដឹកពងត្រកូតដែលមាននៅក្នុងព្រៃដើម្បីយកទៅម្ហូប។

ម៉ែរ ចែក

រកថ្នាំ ឬរក ឌីសថបូរាណ

Find traditional medicine

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិកួយប្រើប្រាស់ដូចជា៖ ១/ មនុស្សប្រុសរកថ្នាំឈើព្យាបាលរោគក្នុងខ្លួន (នៅពេលដែលត្រូវអំពើ គេ) ។ ២/រកថ្នាំឈើព្យាបាលរោគប្រចាំកាយស្នោដឹក ត្រាំដូត (នៅពេល ហើមជើង ហើមដៃ ឬអាការៈផ្សេងៗទៀត)។ ៣/មនុស្សស្រីរកថ្នាំ សម្រាប់ព្យាបាលដល់ស្រ្តីដែលមានបញ្ហាសុខភាពតាមផ្លូវរាងកាយ ឬ សុខភាពស្រ្តី។

បុក តូត ក្នុង

ដកចាហួយ

Pick up Jahuoy (pink flowers)

ពាក្យនេះ សំដៅដល់សកម្មភាព ដែលជនជាតិកួយ (ប្រុស ស្រី) នៅក្នុង ភូមិមួយ បាននាំគ្នាចូលព្រៃដកចាហួយដែលជាបន្លែព្រៃ ដែលមាន ដុះនៅក្នុងតំបន់ព្រៃរំបោះ ឬព្រៃស្រាងនៅចន្លោះខែមេសាទៅខែមិថុនា។ ពួកគាត់ទៅរកបន្លែព្រៃជាក្រុម ជាពិសេសស្រ្តីពាក់ព័ន្ធក្នុង សកម្មភាពនេះដើម្បីបានបន្លែយកទៅបរិភោគ ដែលជាបន្លែព្រៃនេះជា បន្លែឧសថ។

ដាំដំ ល្អាង

កាប់ឈើភ្លើង

harvest Chhoeu Plerng (a kind of tree) for medicinal purposes

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាព ដែលក្រុមបុរសៗជនជាតិកួយធ្លាប់ បបួលគ្នាចូលព្រៃដើម្បីទៅកាប់ដើមឈើភ្លើងយកទៅដាំឲ្យហ្មត់ រួច ហើយអូសនឹងទឹកធ្វើឲ្យទឹកនោះ មានសារជាតិពុលដែលត្រីក្នុងទឹក ពុល អណ្តែតឡើង បន្ទាប់មកក្រុមមនុស្សក៏មានភាពងាយស្រួលក្នុង ការត្រងយក ឬវាយត្រីនឹងរំពាត់ដៃឬស្បីជាដើម។

មី/មេក/ទាក់ទៀង

ហូទាក់យកដំរី

Elephant keeper

ពាក្យនេះ សំដៅលើបុរសជនជាតិកួយដែលមានភាពច្នៃប្រាសព្រមក្នុង ការទាក់ដំរី ជាពិសេសហូដំរីដែលមានចំណេះដឹងខាងមើលថែរក្សា និងឃ្នាលដំរី គាត់ចេះវិធីទាក់ដំរីបាន។

ដាំដំ ត្នាយ ដាំដំ សូម

ការកាប់ចុងធ្នៅ ឬចុងសោម

Trimming off the end of rattan vine

ពាក្យនេះគេប្រើលើគោលបំណងគឺ៖ នៅពេលជនជាតិកួយ ភាគច្រើនបុរសៗ (ភាគតិចជាស្រ្តី) ចូលព្រៃជ្រៅ ដើម្បីរកចុងសោម និងកាប់ចុងសោមយកទៅធ្វើជាម្ហូបអាហារ ដែល

ភាគច្រើនគឺពួកគាត់ទៅកាប់ជាក្រុមដោយប្រើសមត្ថភាព ក្នុងការទាញយកផលពីចុងសោម។ ពួកគាត់យកទៅធ្វើជាអាហារសាមគ្គី ឬអាហារក្នុងគ្រួសារក្នុងពេលមានកម្មវិធីប្រពៃណីរបស់សហគមន៍។ ពួកគាត់យល់ថា វាជាអាហារឧសថ ដែលជួយដល់សុខភាពរបស់ពួកគេ ហើយជួយដល់ពួកគេមានការទំនាក់ទំនងល្អ និងការផ្ទេរចំណេះដឹងតៗដល់កូនចៅ។

ម៉ិច ក្អាត

ជីកកង្កែប

Dig for frogs

ពាក្យនេះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងពេលដែលជនជាតិភូមិ ជាពិសេសស្រីៗ បបួលគ្នាទៅជីកកង្កែបនៅតាមមាត់អូរ ឬប្រឡាយជាពិសេសនៅរដូវវស្សានៅពេលដែលសត្វកង្កែបទៅរស់នៅកប់ខ្លួនក្នុងដី ពួកគេដឹកបានយកទៅធ្វើជាផ្អែក ឬហាលទុកជាស្បៀងសម្រាប់ការងារពេលបង្កបង្កើនផល ពេលខ្លះពួកគេបានចែកចាយគ្នាហូបក្នុងភូមិ។

ម៉ិះ ត្រោម

ដើររកអណ្តើក

Find turtles

ពាក្យនេះ ជនជាតិភូមិប្រើប្រាស់នៅរដូវប្រាំងនៅពេលដែលភ្លើងឆេះព្រៃ ជនជាតិភូមិប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងក្នុងរកអណ្តើក ដោយសារតែអណ្តើកលាក់ខ្លួនដើម្បីរក្សាសុវត្ថិភាពពីភ្លើងឆេះព្រៃ និងសត្វផ្សេងៗទៀតដែលយកពួកវាជាអាហារ។ សត្វអណ្តើកមានទំនៀមទម្លាប់របស់ពួកវានៅរដូវណាដែលត្រូវពង និងការរក្សាពងក្នុងរដូវដែលគេចខ្លួនពីភ្លើងឆេះព្រៃ។ ផ្អែកលើស្ថានភាពនេះ ជនជាតិភូមិដែលមានការយល់ដឹងគឺពួកគាត់ត្រូវដឹងពីរបៀបក្នុងការរកសត្វអណ្តើក នៅពេលពួកគេបានអណ្តើកគឺគេយកទៅចិញ្ចឹមនៅភូមិដើម្បីត្រៀមលក់ និងទុកសម្រាប់បរិភោគតាមបែបប្រពៃណីពីបុរាណ។ ពួកគាត់យកអណ្តើកធ្វើ

ជាអាហារសម្រាប់កូរជាមួយនឹងបន្លែព្រៃក្នុងកម្មវិធីបុណ្យភូមិ និងកម្មវិធីផ្សេងៗទៀតដែលរៀបចំឡើងដោយចាស់ទុំ។

ម៉ីរ ម្សួល

ដើររកពង្រួល

Find pangolins

ពាក្យនេះ ជាប្រពៃណីត្រូវបានជនជាតិភូមិប្រើប្រាស់ក្នុងពេលដែលពួកគេបបួលគ្នាទៅដេកព្រៃចាប់ពីកន្លះខែចុះក្រោមជាមួយនឹងស្បៀងអាហារ។ ពួកគេទៅព្រៃអមដោយសត្វឆ្កែ និងសំភារៈជាមួយដោយប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងពីរបៀបដែលសត្វពង្រួលលាក់ខ្លួនរស់នៅ និងពេលដែលសត្វពង្រួលចេញរកស៊ី។ ដើម្បីចាប់ពង្រួលបានជនជាតិភូមិដែលជាមេក្រុមមានចំណេះដឹងត្រូវនិយាយឧបកិច្ចដើម្បីឲ្យបានសត្វពង្រួល។ នៅពេលបានពង្រួលគឺពួកគេត្រូវយកសាច់ចែកគ្នា និងធ្វើជាអាហារដោយចែកចាយបងប្អូនក្នុងភូមិ។ ការចាប់ពង្រួលគឺត្រូវប្រើប្រាស់ឧបករណ៍អង្កប់ធ្វើពីឫស្សីជាមួយនឹងវិធីសាស្ត្រដែលអាចចាប់បាន។

ម៉ីរ ម៉ិច ចាំង

ដើរដឹកទំពាំង

Dig for bamboo shoots

ពាក្យនេះ ត្រូវបានជនជាតិភូមិ (ស្រ្តី) តែងតែបបួលគ្នាជាក្រុមទៅដឹកទំពាំងនៅតាមព្រៃឫស្សី ឬស្សីនៅតាមមាត់ស្ទឹង មាត់អូរ មាត់ប្រឡាយដើម្បីយកទៅធ្វើម្ហូបអាហារដូចជា៖ ឆា ស្លប្រហើរ ស្លម្លូរ ឬត្រាំជាទំពាំងជូរដើម្បីទុកបរិភោគនៅរដូវប្រាំង។ ក្រៅពីនេះ ពួកគាត់អាចលក់ទំពាំងបានថវិកាសម្រាប់ទិញសំភារៈកសិកម្ម ឬទិញគ្រឿងទេស។

ម៉ីក កោះ
(តំបន់ភ្នំ)

ដើរព្រៃ

Go into the forest

ជាពាក្យដែលជនជាតិភូមិប្រើក្នុងពេលសកម្មភាពទៅព្រៃដោយមានគ្នាច្រើននាក់ មានទៅដោយសំភារៈដូចជា៖ អង្ករ ម្ហូប កាំបិត ពូថៅ ផ្កាក។ល។ ដើម្បីដេកព្រៃច្រើនយប់នៅតាមព្រៃប្រពៃណី និងនៅតាមតំបន់

បំភក កោះ
(តំបន់អូរ)

ដែលមានសត្វព្រៃ។ ពួកគាត់ក៏មានសត្វឆ្កែជាច្រើនក្បាលទៅជាមួយផងដែរ ដើម្បីសុវត្ថិភាពក្នុងព្រៃ។ នៅពេលពួកគាត់បានសត្វ ពួកគាត់មកភូមិវិញចែកចាយសាច់សត្វព្រៃជូនទៅបងប្អូនក្នុងភូមិធ្វើជាអាហារ និងមានកម្មវិធីហូប ផឹកស៊ីជុំគ្នាដោយសេនព្រេនចងអំបោះតាមដៃ (ជូរ៉ាយ) ហៅព្រលឹងវិញ្ញាណមកផ្ទះវិញ។

ម៉ែរ លៀង

រកគ្រី ឬស្រវាគ្រី

Find or feel for black mussels

ពាក្យនេះ ជាប្រពៃណីជនជាតិភូមិប្រើនៅពេលដែលពួកគាត់បបួលគ្នាទៅស្រវាគ្រីនៅតាមស្ទឹងដែលមានទឹករាក់ៗ។ ពួកគាត់ទៅដោយមានគ្នាច្រើននាក់ ដោយសារតែវាមានចម្ងាយពីភូមិ។ ជាទូទៅពួកគាត់ចំណាយពេលពីរថ្ងៃដើម្បីបានគ្រីយកទៅធ្វើម្ហូបអាហារ។ ជាធម្មតាពួកគាត់ចែកចាយដល់សាចញាតិនៅក្បែរផ្ទះបានហូបផងដែរ ប្រសិនបើគ្រូសារណាមួយមិនអាចទៅជាមួយបាន។

ម៉ែល ប្រណាក

បូលប្រណាក

Bol Pranak (a superstitious act of the local people to foresee something)

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពគ្រូមើល គ្រូព្យាបាលជាបងប្អូន។ ជាទូទៅស្រ្តីជនជាតិភូមិដែលមានតួនាទីខាងកាន់រូប និងស្នងរូបជាអ្នកតាំងជំនឿ។ ពេលដែលកូនក្មេង ឬមនុស្សចាស់ឈឺថ្កាត់ខុសប្រក្រី គ្រូរូបត្រូវបានគេស្នើឲ្យបូលប្រណាក ដើម្បីរកខុសត្រូវ ឬបញ្ហាជាមួយជួនតា ឬខ្មោចក្នុងដី។

ម៉ែល ប្រែង ប្រូង

បូលដាក់ពង មាន់

Chanting with Chicken egg to foresee something through his superstition

ពាក្យនេះ ជនជាតិភូមិ (ស្រ្តី) ប្រើប្រាស់ក្នុងកម្មវិធីបូលប្រណាកនៅពេលដែលនរណាម្នាក់មានជម្ងឺខុសពីធម្មតា ក្មេងយំមិនបាត់ ឬប្រផ្នូលមិនល្អជាដើម។ ស្រ្តីដែលតាំងរូបត្រូវបានគេរកឲ្យមើលតាមវិធី

មិន ត្បែង ត្រែ

បុណ្យផ្កាស្រូវ

Paddy rice festival

ប្រពៃណីនៃការបូល។ គេអាចបូលពងមាន់ ឬបូលប្រណាក់ដោយមានដាក់អង្ករ ឬសំភារៈផ្សេងៗទៀត ហើយមានជាសំនួរ និងចម្លើយខ្លួនឯងដោយប្រើញាណ។

ពាក្យនេះសំដៅលើពិធីបុណ្យមួយដែលជនជាតិភូមិ ជាប្រពៃណីតែងតែធ្វើប្រចាំឆ្នាំ ក្រោយពីការប្រមូលភោគផលស្រូវស្រែ និងស្រូវចម្កា។ ពិធីបុណ្យនេះជនជាតិភូមិតែងតែធ្វើនៅរដូវមាយធំ ឬនៅតំបន់ខ្លះនៃជនជាតិភូមិហៅថា “បុណ្យមាយផ្កាចារ” ដែលបុណ្យនេះជាកាតព្វកិច្ចរបស់សមាជិកគ្រប់រូបចូលរួមរហូតដល់ចប់កម្មវិធី។

បុក សយ ត្រែង

ដកតាធៀង

Pick up Ta Theang (wild vegetable)

ពាក្យនេះសំដៅដល់សកម្មភាព ដែលជនជាតិភូមិនៅក្នុងភូមិណាមួយបានបបូលគ្នាចូលព្រៃដកបន្លែតាធៀង ដែលជាបន្លែព្រៃ។ ជាទូទៅបន្លែនេះមានដុះនៅក្នុងតំបន់ព្រៃបោះ ឬព្រៃស្រាងនៅចន្លោះខែមេសាទៅខែមិថុនា។ ពួកគាត់ទៅរកបន្លែព្រៃជាក្រុមដើម្បីបានបន្លែព្រៃយកទៅបរិភោគ ដែលពួកគាត់យល់ថា បន្លែព្រៃនេះជាបន្លែឧសថ។

ដាន តែ

ទំពាំងខ្លី

Short bamboo shoot

ពាក្យនេះ ជនជាតិភូមិកំពុងតែប្រើប្រាស់តិចតួច ជាមួយនឹងសកម្មភាពប្រមូលផលទំពាំងខ្លី ដោយសារតែទំពាំងខ្លីបានថយចុះខ្លាំងនិងកំពុងបាត់បង់ដោយសារការផ្លាស់ដំណាំ និងតម្រូវការរបស់កសិករ។ ខ្លីជាប្រភេទឬស្សីម្យ៉ាងដែលមានគុណប្រយោជន៍ចំពោះធម្មជាតិ មនុស្ស និងសត្វ និងអាចប្រើប្រាស់ធ្វើជាឧបករណ៍ផ្សេងៗ

ទំពាំងប្លូស្សី

ទំពាំងប្លូស្សី

Bamboo shoot

ពាក្យនេះ សំដៅលើទំពាំងប្លូស្សី ដែលជាប្រភេទបន្លែព្រៃ ដែលជនជាតិ ភូមិភាគច្រើនស្រ្តីតែងតែអាស្រ័យផលសម្រាប់ធ្វើបន្លែហូប និងលក់ បានកម្រៃ។ ជនជាតិភូមិចេះពីវិធីធ្វើទំពាំងស្លា ទំពាំងក្រៀមទុកហូប បានយូរ ទំពាំងជ្រក់ជាដើម។

ផ្កាអង្រែដែក

ផ្កាអង្រែដែក

Angredek flower (wild medicinal plant)

ពាក្យនេះសំដៅលើផ្កាអង្រែដែកដែលមានដុះនៅក្នុងព្រៃសហគមន៍។ ផ្កានេះគេអាចយកវាទៅផ្សំលាយជាមួយបន្លែផ្សេងៗទៀតក្នុងការធ្វើ ម្ហូប។

ដីកត្នោតព្រៃ

ដីកត្នោតព្រៃ

Dig wild palm tree

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិភូមិ នាំគ្នាដោយវេច បាយនិងម្ហូបទៅព្រៃ ដើម្បីទៅរកត្នោតព្រៃ សម្រាប់យកទៅលក់បាន ប្រាក់កម្រៃ។

ដីកក្អួច

ដីកក្អួច

Dig Kaduoch (a kind of wild potato)

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិភូមិ (ស្រ្តី) ទៅដីកក្អួច យកទៅកែច្នៃជាអាហារមួយបែប ដែលមានរសជាតិជំនួសបាយបាន។ អាហារក្អួចត្រូវបានស្រ្តីជនជាតិភូមិអនុវត្តតាមចំណេះដឹង និងវិធីមួយ ចំនួនដើម្បីបន្សាបវាមិនអោយមានសារធាតុពុល ហើយអាចរក្សាទុក សម្រាប់ចម្អិន ឬចម្អុយបរិភោគបាន។

អក្សរ ៧

ឆ្កែ ក្រាស់

ដេញសត្វកង្កែប

Chase striped squirrel away

នៅពេលអាកាសធាតុស្រទុំ ឬក្រោយពីភ្លៀងធ្លាក់ដើមឆ្នាំ ដោយមានស្លឹកឈើលាស់ខ្ចី តាមប្រពៃណី ជនជាតិកូយ(បុរសៗ)តែងតែបបួលគ្នាទៅព្រៃឆ្ងាយពីភូមិ ជាមួយនឹងសត្វកង្កែប។ ពួកគាត់បានដើរតាមគល់ឈើនិងបង្ហាញផ្លូវ។ នៅពេលមានសត្វកង្កែបរត់ចូលរន្ធលើ ពួកគាត់ចោះរន្ធលើនោះដោយប្រើវិធីងាយៗ។ បើកង្កែបចូលដំបូកពួកគាត់ត្រូវប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងបំពាក់កង្កែប។ ក្រោយពីបានកង្កែប ពួកគាត់យកទៅធ្វើម្ហូបហើយចែកចែកចាយគ្នា ឬបែងចែកសាច់កង្កែបដល់គ្នាទៅវិញទៅមក។

ឆ្កែ ក្លុង
ឆ្កែ ស្មោះ

ដេញចាប់សត្វស្វា

Chase monkeys

ពីបុរាណកាល នៅតាមចម្ការដែលមានម្ចាស់ច្រើននាក់ ពួកគាត់តែងតែធ្វើសកម្មភាពបណ្តេញសត្វស្វា ឬធ្វើអន្ទាក់ចាប់ស្វាដើម្បីកុំឲ្យសត្វស្វាស៊ីដំណាំក្នុងចម្ការរបស់ពួកគាត់។ ពួកគាត់មានអារម្មណ៍ថាសត្វស្វាអាចនឹងចាប់ធ្វើបាបលើក្មេងស្រីបាន ឬមនុស្សស្រីបាន បើសិនជាមានស្វាច្រើន។ ដូច្នេះបុរសៗដែលមានកម្លាំង និងមានចំណេះដឹងខាងចាប់ស្វាត្រូវតែចាប់វាដើម្បីធ្វើជាម្ហូបអាហារ។ ពេលខ្លះពួកគាត់ចាប់សត្វស្វាយកទៅចិញ្ចឹមដាក់ទ្រុង ឬចងខ្សែរដើម្បីការពារនៅផ្ទះសម្បែង និងអាចធ្វើឲ្យអ្នកក្នុងភូមិចោមរោមគ្នាទៅមើលផងដែរ។

ឆ្កែ លឹក កោះ

ដេញជ្រូកព្រៃ

Chase boars away

សំដៅលើសកម្មភាពរួមរបស់ជនជាតិកូយពីបុរាណ។ នៅក្នុងភូមិមួយដែលពួកគេបានបបួលគ្នាទៅដេញជ្រូកព្រៃហ្វូង និងជ្រូកព្រៃដែលបំផ្លាញដំណាំក្នុងចម្ការ ឬដំណាំក្នុងស្រែរបស់អ្នកស្រុក។ ក្នុងការដេញជ្រូក មានព្រានព្រៃដែលមានចំណេះដឹង និងមានសមត្ថភាពក្នុងការធ្វើ

ល្មម ឥឡូវ

ដេញឆ្កាបា

Chase flying lemur away

ឲ្យបានជ្រុកព្រៃ។ ព្រានព្រៃ ត្រូវតែណែនាំដល់កូនព្រានពីរបៀបរក្សាសុត្តិភាពជីវិត និងក្បួនដែលជ្រុកព្រៃរួសរត់មករកមនុស្សដើម្បីរៀននឹងចង្កូមវា កូនព្រានត្រូវដឹងពីរបៀបប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់នៅពេលដែលជ្រុកមានរបួសស្នាមខ្លាំង។

កាលពីបុរាណ ជនជាតិកួយប្រើពាក្យនេះ ក្នុងពេលដែលពួកគាត់មានគ្នាចាប់ពីពីរនាក់ឡើងទៅ ដើម្បីទៅរកសត្វឆ្កាបាដែលលាក់ខ្លួននៅតាមរន្ធលើក្នុងព្រៃធំៗ ពួកគាត់ ប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រប្រពៃណីដូចជាបំពាក់ភ្លើងក្នុងមាត់រន្ធ គស់ប្រហោងឲ្យលឿសម្លេងខ្លាំងៗដើម្បីឲ្យវាហើរចេញមក បន្ទាប់មកពួកគាត់ប្រើវិធីសាស្ត្រចាប់យកដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។

ភ្លើ ហុន

ក្បាលជាំ

Bruised head

ពាក្យនេះ សំដៅលើព្រៃដែលមានជាំ (ទឹក) ទឹកនៅក្រោម ស្មៅ និងដើមឈើដុះពីលើ ការដើរត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នក្រែងមានសត្វក្រពើនៅក្រោម ឬអាចផុតធ្លាក់ចូលទៅក្រោមបាន។

ល្មម ប្រស់ គ្លង
(តំបន់ភ្នំ)

ដកប្រ័សស្វា

Pick up aromatic ginger

ម៉ូម ប្រស់ គ្លង
(តំបន់ភ្នំ)

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិកួយ (ស្រ្តី) តែងតែនាំគ្នាទៅដកស្លឹកព្រះស្វានៅតាមក្បាលស្រែ ឬតាមចម្កាចាស់ ឬនៅតាមទីតាំងដែលស្លឹកនេះលាស់ក្នុងរដូវដើមឆ្នាំ បន្ទាប់ពីមានភ្លៀងធ្លាក់ជាច្រើនមេ។ គេយកវាទៅញាំជាមួយអង្កៀង ឬស្លក់បាន។

អក្សរ ៦

**៦ ឆ្មោះ
៦ ត្រីងឆ្មោះ**

ធ្វើឆ្មោះ ឬធ្វើ
ត្រីងឆ្មោះ

Make thnuos (fishing
equipment)

ពាក្យនេះ ត្រូវបានជនជាតិកួយប្រើប្រាស់ក្នុងសកម្មភាពធ្វើម្តុះដើម្បី
ចាប់ត្រីនៅរដូវវស្សា។ ពួកគាត់ប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងខាងធ្វើម្តុះជាក្រុ
ម។ មនុស្សក្នុងក្រុមនេះ គេបែងចែកការងារគ្នាធ្វើទៅតាមសមត្ថភាព
រួចពួកគាត់ធ្វើការរួមគ្នា។ ទីតាំងនៃម្តុះត្រូវធ្វើឲ្យរឹងមាំ ដើម្បីទប់ទប់កុំ
អោយទឹកវ៉ៃខ្លាំង ពីព្រោះអាចបើងផ្ទុសទៅតាមកម្លាំងទឹកហូរបាន។
ពួកគាត់អាចរកត្រីបានពីម្តុះនេះក្នុងមួយរដូវវស្សាទឹកធំ។

៦ ច្នុះ ចិត

ធ្វើច្នុះ ដុត

Make Chanlosh
(natural torch)

ជនជាតិកួយពីបុរាណ ធ្វើច្នុះសម្រាប់បំភ្លឺផ្ទះ ខ្ទមស្រែ ខ្ទមចម្ការ និង
ដុតបំភ្លឺក្នុងកម្មវិធីប្រពៃណីផ្សេងៗទៀត។ ពួកគាត់ធ្វើវាពីដំរីទឹកលាយ
ជាមួយស្លឹកព្រាល ឬសំបកផ្សេងៗទៀត។ ការទៅរកស្លឹកព្រាលធ្វើ
ច្នុះពួកគាត់ត្រូវទៅគ្នាច្រើនដើម្បីសុវត្ថិភាពក្នុងការធ្វើដំណើរ។

៦ អ្និប ពិត

ធ្វើអង្កប់ធំ

Make big traps

សំដៅដល់សកម្មភាពពីបុរាណដែលជនជាតិកួយធ្វើអង្កប់ដៃ ឬអង្កប់ធំ
ដើម្បីបានសត្វជាអាហារ។ ជនជាតិកួយប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងក្នុងការ
ធ្វើអង្កប់ដោយប្រើប្រាស់កូនឈើក្នុងព្រៃ និងការប្តូរស្លូង ឬកូកព្រៃទៅ

ដល់អារក្សព្រៃដើម្បីសុំសត្វព្រៃ នៅពេលដែលពួកគាត់បានសត្វព្រៃ ពួកគាត់បានយកសាច់សត្វទៅចែកគ្នាធ្វើជាអាហារ និងមួយចំណែក ពួកគាត់ដុត ឬអាំងហូបក្លែមរួមគ្នា និងមានកកម្មវិធីរាំកំសាន្តជាមួយ គ្នា។

វ៉ាច រៀន គ្រង

កាយពងត្រង

Find iguana eggs

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិកូយ ជាពិសេសបុរស មានចំណេះដឹងពីការកាយពងត្រង។

វ៉ ឆ្កប់ កោះ

ធ្វើរង្កប់យក សត្វ

Make traps for animals hunting

ពាក្យនេះសំដៅលើសកម្មភាពពីបុរាណ ដែលជនជាតិកូយ ជាទូទៅ រស់នៅក្បែរព្រៃ តែងតែនាំគ្នាជាក្រុមទៅធ្វើរង្កប់នៅមាត់ព្រៃ ឬព្រៃជ្រៅ ដើម្បីយកសត្វតាមប្រភេទផ្សេងៗយកទៅធ្វើជាអាហារតាមប្រពៃណី។ ដោយសារតែនៅក្នុងព្រៃធំ ឬព្រៃជ្រៅគឺសម្បូរទៅដោយសត្វច្រើន និង សត្វសាហារផងដែរ ដូច្នោះ ព្រានព្រៃតែងតែប្រើមន្តអាគមដើម្បីឧបកិច្ច ជាមួយអ្នកតាម្លាស់ព្រៃ គឺសុំឲ្យបានសត្វ និងកុំឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ មនុស្សក្នុងក្រុម ហើយពេលបរិភោគសាច់ជាអាហារសុំឲ្យអ្នកស្រុក មានសេចក្តីសុខ ចម្រុះចម្រើន។

អក្សរ ស

សេន កន ចៅ

សែនកូនចៅ

ពាក្យនេះ សំដៅលើពិធីដែលជនជាតិកូយធ្វើការសែនព្រៃនដល់កូន ចៅនៅពេលដែលស្រ្តី ឬបុរសស្រឡាញ់គ្នា ឬពួកគេទាំងពីរនាក់បានធ្វើ

សេន ក្រប

សែនផ្តាច់ខ្មោច

Ritual of expelling evil spirits

អ្វីមួយជាការខុសឆ្គងប្រពៃណី ដោយក្រែងខុសនឹងដូនតា ចាស់ទុំត្រូវរៀបចំសែនព្រេន។

ពាក្យនេះប្រើសំដៅលើគ្រួសារដែលមានសមាជិកស្លាប់ គឺគេហៅបងប្អូនសាច់បង្កើត ឬសាច់ថ្លៃមកអង្គុយតម្រៀបគ្នាជាជួរ រួចឲ្យកាន់សំភារៈណាមួយ ហើយពេលពាក្យតាមចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យក្នុងភូមិ ដោយនិយាយតាមគាត់ក្នុងការពេលពាក្យសុំខមាទោស និងសុំអហោសិកម្មកុំឲ្យរិលរលំ និងសុំឲ្យទៅបានសុខកន្លែងភពថ្មី។

សោះ ធូស យ៉ាភ័

ឡើងអ្នកតា

To get together and pray for something

ពាក្យនេះសំដៅលើ សកម្មភាពដែលជនជាតិកួយទូទាំងសហគមន៍បានព្រមព្រៀងគ្នាប្រារព្ធពិធីឡើងដូនតា ឬអ្នកតាចាស់ស្រុកជាប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីលាបំណន់ ថ្វាយអាហារទាំងបី និងបូងស្ងួតសុំសេចក្តីសុខឆ្នាំថ្មី។

សេន ជួស យ៉ាភ័

សែនដូនតា

Hold an ancestral spirit ceremony

ពាក្យនេះប្រើសំដៅលើ សកម្មភាពរបស់ជនជាតិកួយធ្វើពិធីសែនព្រេននៅពេលដែល មានគ្រួសារថ្មីឡើងផ្ទះ បង្កក់សេរី បង្កក់កូន ឬលាបំណន់ជាដើម ដើម្បីសុំសេចក្តីសុខ សេចក្តីចម្រើន។

ស្រែក ក្ល

រាវខ្យង

Hunt snails

ពាក្យនេះសំដៅលើសកម្មភាពដែលជនជាតិកួយជាពិសេសក្មេងៗ ឬស្ត្រីៗតែងតែរាវខ្យងនៅតាមស្រែ នៅរដូវវស្សានៅតាមស្រែដែលមិនទាន់ភ្ជួរ ឬស្រែដែលភ្ជួរត្រៀមស្ងួត ដើម្បីកុំអោយខ្យងកាត់សន្ធឹង និងដើម្បីយកខ្យងធ្វើជាម្ហូបអាហារ។

អក្សរ អ

អរ លើ

អារលើ

Saw/cut the wood

ពាក្យនេះសំដៅលើសកម្មភាពជនជាតិកួយ ជាពិសេសក្រុមបុរសដែលមានចំណេះដឹងខាងគ្រឿងឈើ ចំណេះដឹងខាងជាងឈើ និងស្គាល់ពីប្រភេទឈើ ព្រមទាំងស្គាល់ទីតាំងដែលមានដើមឈើសម្រាប់ទៅអារ។ ការងារអារឈើ តម្រូវឲ្យមានគ្នាជាក្រុមដើម្បីមានសមត្ថភាព ឬលទ្ធភាពទាញយកគ្រឿងឈើបាន ពួកគាត់ជួយគ្នាក្នុងការអារឈើ និងប្រើប្រាស់ការបង្កើតគំនិតថ្មី។

អែល យ៉ាង គី

យកទល់

Keep it from falling

ពាក្យនេះ សំដៅលើសកម្មភាពរបស់ស្ត្រីជនជាតិកួយដែលតែងតែទៅកាប់ទាល់ដែលមានដុះតាមព្រៃ ក្នុងគោលបំណងយកទៅស្លប្រហើរ ឬចំអិនអាហារសម្រាប់ការចិញ្ចឹមជ្រូកស្រុក។

អែល គី ច្រូត ស្រែ

ច្រូតស្រូវយកដៃគ្នា

Mutual aid harvesting

សំដៅដល់សកម្មភាព ដែលជនជាតិកួយក្នុងភូមិណាមួយបានព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងការច្រូតស្រូវស្រែ ឬស្រូវចម្ការរួមគ្នា ជួយគ្នាដោយមិនប្រើប្រាស់ថ្លៃឈ្នួល ដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ប្រមូលផលស្រូវឆាប់ហើយ ឬផ្តល់ជាកម្លាំងចិត្តដល់គ្នា រក្សាបានសាមគ្គីភាព ធ្វើឲ្យពួកគាត់មានភាពក្លាហាន។

វិធីសាស្ត្រ ទៀង

យកឃ្នុំ

Harvest honey from bees

ពាក្យនេះសំដៅលើ សកម្មភាពជនជាតិកួយដែលរស់នៅក្បែរព្រៃធំ និងក្បែរព្រៃភ្នំ។ ជាប្រពៃណី បុរសៗដែលមានចំណេះដឹង និងជំនាញ ក្នុងការយកឃ្នុំលើដើមឈើធំៗ ពួកគាត់ត្រូវបែងចែកមនុស្សក្នុងក្រុម ដើម្បីយកឃ្នុំបាន។ ក្រោយពីយកឃ្នុំបាន ពួកគាត់ធ្វើការបែងចែកផល ប្រយោជន៍ដល់គ្នា។ មួយផ្នែកទៀតពួកគាត់ដាក់ជារបស់រួមនៅពេល លក់បានលុយគឺពួកគាត់បែងចែកកម្រៃស្មើៗគ្នា។ ក្រៅពីនេះពួកគាត់ ចាត់ចែងកូនឃ្នុំជាអាហារ ទឹកឃ្នុំសម្រាប់បរិភោគឬលក់ ព្រមទាំងយក ក្រមួនឃ្នុំទៅចម្រាញ់ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀតក្នុង កម្មវិធីប្រពៃណី។

វិធីសាស្ត្រ មាន

យកឱម៉ាល

Obtain larvae from a wasp nest

ពាក្យនេះសំដៅលើ សកម្មភាពក្រុមបុរសជនជាតិកួយ បាននាំគ្នាទៅ យកឱម៉ាលតាមវាល ឬតាមព្រៃបោះ។ ពួកគាត់ប្រើប្រាស់ចំណេះដឹង ខ្ពស់ក្នុងការយក ដោយសារវាជាសត្វមានទ្រនិចនិងពិសខ្លាំង។ ពួក គាត់ដុតជាមួយស្លឹកបំពក់ពីខាងក្រោមឲ្យមានផ្សែង រួចហើយពួកគាត់ ឡើងកាត់សំបុកទំលាក់ចុះក្រោម ហើយយកកូនឬពងឱម៉ាលដែលនៅ តាមក្រាសនៃសំបុក។ ពួកគាត់យកកូនឬពងវាធ្វើជាអាហារផ្សំជាមួយ គ្រឿងទេសផ្សេងៗទៀតបង្កើតបាននូវរស់ជាតិឆ្ងាញ់។

វិធីសាស្ត្រ ទាំងស្រុង/ ទាំងលែង

យកទំពាំងឬស្សី ឬទំពាំងខ្លី

Harvest bamboo shoots

ពាក្យនេះសំដៅសកម្មភាពដែលជនជាតិកួយ ទាំងស្រ្តី និងបុរសនាំគ្នា ទៅកាច់ទំពាំងដែលមានដុះនៅតាមដងអូរ តាមស្ទឹង ឬតាមប្រឡាយ ដើម្បីយកទៅធ្វើជាបន្លែដែលអាចហូបបានភ្លាមៗ ឬទុកហូបបានយូរ ឬ អាចទុកលក់បានជាប្រាក់ចំណូល។

សម្របសម្រួល និង ចងក្រងដោយ

លោក ហ៊ុន ប៊ុនណាត

អ្នកស្រាវជ្រាវ OPKC

ថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២៤

សូមអរគុណដល់ម្ចាស់មូលនិធិ
និងសូមអរគុណដល់មិត្តអ្នកអាន!
សំណាងល្អ និងជោគជ័យគ្រប់ភារៈកិច្ច!